

BONDEN OCH KRÅKAN

Livligt

Folkvisa

Och bon-den han kör-de till fu-ru-skog
Hej - om, fej - om, fal - li - ral - li - ra; Där
såg han en krå - ka som satt och gol.
Hej - om, fej - om, fal - li - ral - li - ra.

Och bonden han vände då om igen:
»Aj, aj, mor, den kråkan hon biter mejl»

Men gumman hon satt vid sin spinnrock och spann:
»När såg du en kråka väl bita en man?»

Och gubben han spände sin båge för knä;
så sköt han den kråkan i högsta träf

Och kråkan den förde han hem i sitt hus.
Av talgen så stöpte de femton pund ljus.

Och köttet de saltade neder i kar,
förutom en surstek, som gömdes åt far.

Av skinnets så sydde de tolv par skor
förutom de tofflor, som gjordes åt mor.

Av vingarna gjorde de solafjä'r,
som flickorna bruka i vackert vä'r.

Av näbben de reste en kyrkspira upp;
och huvudet blev till en kyrketornstupp.

Av skrovet de gjorde ett gångande skepp,
det största, som nånsin på Kattegatt gick.